

**Lélek a kereszten Juhász
József könyvbemutatója 1998
április 15.**

Juhász József könyvbemutatója

PETŐ ANNA

Március 30-a kora délutánján barátok, tisztelők, pályatársak, irodalomkedvelők gyűltek össze Juhász József *Lélek a kereszten* című könyvének bemutatójára, a Városi Könyvtár olvasótermében.

Árvai Gabriella zeneiskolai tanár bevezető hegedűjátéka után Pap János, a Matyóföldi Alkotók és Művészpártolók Egyesületének elnöke köszöntötte Juhász József költőt, irodalmi munkásságának 60. évfordulója alkalmából, majd néhány gondolattal bemutatta a Szentistvánon élő és alkotó művészt, akinek eddig öt verseskötetét és egy szociológiai tanulmányát ismerhették meg az olvasók.

„Egy év híján 60 év — a lírai költő hosszú keresztútja, de az alkotó ember jó termést betakarító öröme is. Első megjelent versének születési dátuma: 1939. január 17.” — mondta Pap János többek között, s köszöntőjében utalt azokra a neves irodalmárookra (Takács Tibor író, Gyarmati Béla, Bartha Sarolta esztéta stb.), akik megkísérelték Juhász József költő ars poeticájának kibontását, és választ próbáltak keresni arra, kiknek, milyen nagy irodalmi elődöknek a hatásával magyarázható „emberi és szellemi tartása”. „Olyan ember ő, aki soha nem adta el magát, aki soha nem adta föl a hitét.”

A bemutatott kötetből három részben hallhattunk verseket: Az első csokor (Őszi este, Nyárban, Március) sorai a szülőföldet idézték, a családban eltöltött gyermekkor élményeivel.

A második elhangzott vers-

Györfvári János, Pap János és Juhász József

válogatásból (*Negatív szobor, Harminchárom sor, Azokat a hangokat, Készen a nagy zuhánásra*) kiderült: verseinek hangulatát bizony elsősorban az életsors határozta meg. Pap János szerint: „...sok húron játszó költő ő. A kemény, néha szinte durva, indulatos közéleti versek mellett megjeleníti a szerelem, az emberi kapcsolatok érzéki-érzelmi, de nem érzélgős motívumait: a természet, a falusi, a paraszti világ ezer csodáját, de ha kell, a város a nyomorgó ember világát is.”

A harmadik részben elhangzott versek is tükrözik, hogy a sorok között jelen van a félelem, de egyik recenzense szerint: „Juhász József mindemellett lázadó alkatú, indulatos költő. Lázadásait legtöbbször a hit bizonyossága és a kétely tudatossága fegyelmezi. Indulatosan fordul szembe mindazzal,

ami hamis, ami romboló, ami az alapvető erkölcsöt sérti.”

Az elhangzott verscsokrok között Juhász József költő válaszolt Pap János kérdéseire. Megtudhattuk, honnan táplálkozik az élményanyag, aminek hatására a versek megszülettek, s a nagyvárosban eltöltött évtizedek után miért érezte úgy, hogy vissza kell térnie a szülőfalujába. A válaszok persze sokszor elkalandoztak, más irányba terelve a beszélgetést, ami nem csoda, hiszen ennyi életfilozófiával, bölcsességgel rendelkező ember az élet dolgait különleges érzékenységgel éli meg.

Az irodalmi délutánon, s még azt követően néhány napig megtekinthetők voltak a könyvtárban Juhász József akvarelljei is. Laczkó Pető Mihály

festőművész, a tárlat vezetője a jelenlévő közönségnek elmondta, hogy a hely szűkösége miatt csak a legjellemzőbb képek kiállítására volt lehetőség. Az eredeti anyag jóval gazdagabb, terjedelmesebb. A képeken — a mélyről előtörő szín és formagazdagság mögött — érződik a szakmai tisztesség, becsület, alázat, s érződik, ahogy a „németalföldiek” alaposságával fest a művész. Rőt vörössel,

báronyos, hívogató kékjével atmoszférát teremt képeinek. Igazmondásról van szó, csakúgy, mint a verseiben...

Az irodalmi délutánon jelen volt Györfvári János színész, az egri Gárdonyi Géza Színház tagja is, aki 30—35 évvel ezelőtt kapott felkérést Miskolc járási könyvtárából, hogy mutassa be Juhász József verseit. Ez volt az első találkozásuk, s ezt közös fellépések hosszú sora követte.

A Matyóföldi Alkotók és Művészpártolók Egyesülete, a TIT Mezőkövesdi Szervezete, valamint a Városi Könyvtár közös rendezvényén fellépett még Árvai Gabriella, Papp Edina, Dienes Jánosné, Nagy Zsuzsanna, Farkasné Gábor Erzsébet, Lázár Józsefné, Kisné Dudás Mária.